

Κλάμα που λέτε από ευγενικές καρδιές για το άδοξο τέλος του Καντάφι, που αντί να βλέπουν τον ασυγκράτητο ενθουσιασμό των καταπιεσμένων Λιβύων για την επιτυχία τους ν' ανατρέψουν το πανίσχυρο δικτατορικό καθεστώς, βλέπουν σενάρια συνομωσίας. Οχι βέβαια πως οι Δυτικοί δεν κάνουν ανατροπές καθεστώτων όπου και όποτε γουστάρουν, αλλά στον αραβικό κόσμο ήρθε η ώρα τής κρίσης για τους δικτατόρες που βασάνιζαν τους λαούς τους, ενώ αυτοί ζούσαν τις χίλιες και μία νύχτες ληστεύοντας από τους λαούς τους τον εθνικό πλούτο.

«Ο λαός μου με αγαπάει. Θα πέθαιναν για να με προστατεύσουν!» διακήρυξε πριν από έξι μήνες ο λίβυος ηγέτης Μουαμάρ Καντάφι σε αμερικανό δημοσιογράφο. Διαψεύστηκε. Μεγάλο μέρος της Τρίπολης ελέγχεται πια από τους αντάρτες και η 42χρονη δικτατορία του εκκεντρικού δεσπότη πλησιάζει στο τέλος της. Ωστόσο πού βρίσκεται ο Καντάφι; Έχει εγκαταλείψει τη Λιβύη για κάποιον ασφαλέστερο τόπο; Ή μήπως είναι στη Τρίπολη και σχεδιάζει ακόμη μία απέλπιδα επίθεση κατά των αντικαθεστωτικών δυνάμεων;

Ο Καντάφι είναι ένας από αυτούς, που από αρχιτρομοκράτης εξαγόρασε με τον πλούτο που είχε στη διάθεσή του και με δωροδοκίες μια θέση στα σαλόνια τής Ευρώπης και των ΗΠΑ, δημιουργώντας ταυτόχρονα το θρύλο του καλοκάγαθου δικτατόρα που πρόσφερε τα πάντα δωρεάν στους

Όταν πεθάνω θέλω να με θάψουν οι εχθροί μου, γιατί τόσο καιρό μ' έθαβαν οι φίλοι μου.

Κόσμια και..

μη

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΕΔΩΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΘΑ ΛΑΒΕΙΣ

Δύσκολοι καιροί για δικτάτορες

συμπατριώτες του. Μήπως τα ίδια δεν έλεγαν για τον Χίτλερ και τον Μουσουλίνι, τον Πίνοσε και τη δική μας χούντα; Αφού ξαφνικά ο Παπαδόπουλος και ο Παππάκος έγιναν σπουδαίοι οικονομολόγοι! Άλλα θα μου πείτε, βέβαια, ότι με τους πολιτικούς που έχει σήμερα η Ελλάδα δεν είναι δύσκολο να είναι καλύτερος οικονομολόγος και ο συμπαθέστατος περιπτεράς στην οδό Φρύνης στο Παγκράτι.

Ο Καντάφι και οι γιοί του, όπως ο Σαντάμ και οι γιοί του, ο Μουμπάρακ και οι γιοί του είχαν την ευκαιρία να εγκαταλείψουν την εξουσία για να σώσουν το τομάρι τους και να ζήσουν καλά στο εξωτερικό με τα χρήματα που είχαν κλέψει, αλλά προτίμησαν να πολεμήσουν μέχρι τέλους ανεβάζοντας τον αριθμό των αθώων θυμάτων τους, επειδή οι δικτάτορες δεν διακρίνονται ούτε για την ευ-

φυία τους, αν και οι φιλοχουντικοί θα το θεωρήσουν... ηρωισμό.

Από τους σύγχρονους δικτάτορες, μόνο ο Φράνκο τής Ισπανίας άφησε την τελευταία του πνοή στο απόγειο τής δόξας, έπειτα από 36 χρόνια τρόμου.

Ο Χίτλερ αυτοκτόνησε, τον Μουσολίνι κρέμασαν από τους αστραγάλους, τους Τσαουσέσκου κρέμασαν, τον Σαντάμ απαγχόνισαν και οι γιοί του σκοτώθηκαν... ηρωικά. Για τον Καντάφι και τους γιους του δεν γνωρίζουμε ακόμη τί τους επιφύλασσει το άμεσο μέλλον, αν και το Διεθνές Δικαστήριο για Εγκλήματα Πολέμου ζήτησε να τού παραδώσουν έναν από τους γιους του για τα περαιτέρω.

Είναι γεγονός πως σε σύγκριση με τον Χίτλερ, τον Μουσολίνι και άλλους που είχαν κακό τέλος, οι Αραβες δικτάτορες τη γλίτωσαν

φθηνά. Ο 83χρονος Αιγύπτιος Μουμπάρακ νοσηλεύεται στο ειδικό Σαρμ ελ Σεχ, ο 74χρονος τυνήσιος δικτάτορας Μπεν Αλί δέχεται ιατρικές φροντίδες σε πολυτελή κλινική στη Τζέντα τής Σαουδικής Αραβίας και ο δικτάτορας τής Υεμένης, Αμπντουλάχ Σάλεχ, 69 χρονών βρίσκεται σε νοσοκομείο στο Ριάντ.

Σύμφωνα με δημοσίευμα που διάβασα πρόσφατα, η εποχή που οι δικτάτορες εύρισκαν άσυλο στις αιυλές άλλων δικτατόρων ή και σε χώρες τής Δύσης πέρασε ανεπιστρεπτί και οι δικτάτορες τώρα βρίσκουν κλειστά τα περισσότερα σύνορα και παγωμένους τού λογαριασμούς τους σε ελβετικές τράπεζες πριν κάν καταρρεύσει η δικτατορία τους. Τα περιουσιακά στοιχεία τού Καντάφι και τού Μπασάρ αλ Ασάντ τής Συρίας βρίσκονται ήδη στο στόχαστρο, πριν ακόμη πέσουν από την εξουσία, αλλά εκείνο που πρέπει να μάς ανησυχεί τί συμβαίνει στις χώρες αυτές μετά την πτώση των δικτατόρων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Αιγύπτιος που ο λαός της έξαλλος πανηγύρισε την επανάσταση τού Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ και την εξορία τού διεφθαρμένου και ανήθικου βασιλιά Φαρούκ, αλλά μετά τον θάνατο τού Νάσερ η επανάσταση εκφυλίστηκε σε συγγή δικτατορία προδοτών στρατιωτικών και ο λαός ακόμη υποφέρει, όπως υπέφερε και με τον Φαρούκ. Επειδή, πολλές φορές η θεραπεία είναι χειρότερη από την αρρώστια...

* Τουρκικό γινάτι

Ξεσάλωσαν οι Τούρκοι με απειλές εναντίον τής Δημοκρατίας τής Κύπρου για την εξερεύνηση-εξόρυξη τού ορυκτού πλούτου πλούτου της, αλλά τελικά θα βάλουν την ουρά στα σκέλια για δύο λόγους ή μάλλον για τρεις: 1. Την Ελλάδα δεν κυβερνούν χαζοχαρούμενοι δικτάτορες. 2. Η Κύπρος είναι μέλος τής Ε.Ε. και 3. Εταίρος τής Κύπρου στις έρευνες εντός τού ΑΟΖ είναι το Ισραήλ. Υπάρχουν και άλλοι λόγοι που θωρακίζουν την Κύπρο, όπως το γεγονός ότι η εταιρεία που θα πραγματοποιήσει τις έρευνες είναι αμερικανική και θ' απολαμβάνει την προστασία από τις ΗΠΑ, αλλά και το ότι οι σχέσεις τής Τουρκίας με την Αμερική βρίσκονται σε πολύ χαμηλό σημείο.

Ο Ερντογάν είναι ένας πανέξυπνος πολιτικός που έρει πόσο μακριά μπορεί να πάει την βαλίτσα των απειλών εναντίον τής Κύπρου, γιατί αν παρασυρθεί από το τουρκικό γινάτι του δεν θα έχει να κάνει με τον Ιωαννίδη και τον Σαμψών, αλλά με τον Ομπάμα και τον Νετανιάχου για να μη βάλω στη εξίσωση τον Χριστόφια και τον Παπανδρέου, που ασφαλώς δεν θα κάτσουν σαν θεατές στο περιθώριο.

Αν ο Ερντογάν θέλει πραγματικά να ωφεληθούν και οι Τουρκοκύπριοι από τον φυσικό πλούτο τής Μεγαλονήσου, το καλύτερο που μπορεί να κάνει είναι να σταματήσει τις αγριάδες και να επιτρέψει την ένωση των δύο κοινοτήγματων.

* Έλληνες των Σκοπίων

Ακόμη έναν Μεγαλέξανδρο τοποθέτησαν οι Σκοπιανοί αυτή τη φορά στο νεότευκτο αεροδρόμιο τους, αντικείμενο τουρκικής γενναιοδωρίας. Γ' αυτό, ένα σύντομο μάθημα ιστορίας για σήμερα. Πριν ξεκινήσουν οι Βαλκανικοί πόλεμοι το 1912 είχαν προηγηθεί κάποιες συμφωνίες μεταξύ των κρατών

της Βαλκανικής σχετικά με το μοίρασμα των εδαφών μετά την παύση των πολεμικών επιχειρήσεων. Πρώτες οι Σερβία - Βουλγαρία υπέγραψαν σύμφωνο επιθέσεως εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ακολούθησαν μετά συμφωνίες μεταξύ Ελλάδας - Βουλγαρίας, Ελλάδας - Σερβίας μέσα στις οποίες συμφώνησαν πως θα πάρει ο καθένας ό,τι έχει προλάβει να καταλάβει κατά την ημέρα κατάπαυσης του πυρός.

Έτσι την ημέρα κατάπαυσης η Ελλάδα βρέθηκε με νέα εδάφη όλα μα ΟΛΑ Ελληνικά. Μέσα, λοιπόν, σε αυτά ήταν η Βόρειος Ήπειρος και η άνω Μακεδονία μέχρι το Μοναστήρι με όλα τα εδάφη τους και τους κατοίκους τους Έλληνες, ενώ τα Σκόπια (πόλις) είχαν προλάβει να τα καταλάβουν οι Σέρβοι.

Μέχρι εδώ όλα καλά για την Ελλάδα. Μετά άρχισαν τα δύσκολα, όταν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων για την οριοθέτηση των συνόρων, επενέβησαν οι μεγάλες δυνάμεις της εποχής (όλοι "φίλοι" της Ελλάδας). Η πίεση ήταν τόσο μεγάλη προς την Ελλάδα που αναγκάστηκε να δεχτεί να εγκαταλείψει -λες και ήταν η πτημένη- τη Βόρεια Ήπειρο και το Μοναστήρι και να δεχτεί τα σημερινά σύνορα αφήνοντας αλύτωτους τους Έλληνες αυτών των περιοχών!

Σε αντάλλαγμα χρυσώνοντας το χάπι παραχώρησαν τα νησιά του Αιγαίου (τα οποία υπόψιν τα είχε ελευθερώσει έτσι κι αλλιώς ο Ελληνικός Στόλος που κυριαρχούσε σε όλο το Αιγαίο).

Οι Έλληνες της Βορείου Ήπειρου, επειδή οι τότε μεγάλες δυνάμεις (μια από αυτές η Ιταλία) δρυσαν με το έτσι θέλω την Αλβανία κόβοντας εδάφη από το Μαυροβούνιο, τη Σερβία και την Ελλάδα, σήκωσαν μόνοι τους τη Σημαία και κήρυξαν αυτονομία έχοντας για τρία περίπου χρόνια το δικό τους κράτος, το οποίο δυστυχώς χάθηκε στη δίνη του πρώτου

του Παγκοσμίου Πολέμου. Όσο για τους Έλληνες του Μοναστηρίου βρέθηκαν από τη μια μέρα στην άλλη πάλι σε ξένη χώρα. Επειδή η Σερβία ήταν σύμμαχος και φίλη χώρα, αλλά και γιατί μετά τον εμφύλιο οι διωγμένοι κομμουνιστές από την Ελλάδα βρέθηκαν πολλοί από αυτούς στην περιοχή του σημερινού κρατιδίου (στους οποίους είχε αφαιρεθεί η Ελληνική υπηκοότητα, αλλά και η περιουσία τους) δεν γινόταν και δεν γίνεται καμμία κουβέντα ότι υπάρχουν! Και μιλάμε γ